

KOMUNITNÍ NOVINY

BARVY BRNĚNSKÉHO BRONXU

04
2019

Advent v Káznici str. 8-9

Kauza Uklizený neuklizený Bronx str. 4-5

Kde se najíst? str. 6

Autorka fotky:
Barbora Junová

Úvodník šéfredaktorky

Dostává se vám do rukou nové číslo Barev brněnského Bronxu. Tentokrát jsme se rozhodli napsat "opravdové noviny", takže kromě reportáží z kulturních a komunitních akcí jsme se snažili přinést i další zajímavosti z aktuálního dění v naší čtvrti. Asi nejvíce času strávila naše redakce, jenž je složená z lidí, kteří zde žijí, přípravou Kauzy. Najdete ji na dvoustraně 4–5, která bude i v dalších číslech věnována podrobnějšímu zkoumání nějakého problému, který naši čtvrt' trápí. Tentokrát jsme se zaměřili na nepořádek na ulicích. Naši reportéři a reportérky zjistili, že žijeme v nejvíce uklízené čtvrti celého Brna. Proč to tak ale nevypadá? Zkusme se nad tím zamyslet všichni, až budeme venčit psy, zbavovat se odpadků nebo starého nábytku.

Dvojici stran 8 a 9 jsme věnovali adventu. Můžete se zde dočíst, jaké akce se u nás plánují k připomenutí vánočních svátků a prostor dostal i blížící se Masopust. Pokud se zajímáte o to, co se v naší čtvrti do budoucna chystá, shlédněte níže na tři otázky, o kterých jste mohli vy sami hlasovat na Facebooku – odpovídají na ně starostové obou městských částí, které se o naši čtvrt' dělí. A podívali jsme se i na to, kde se v Bronxu dobře najíst (str. 6), nebo kde si můžete udělat nejhezčí selfička (str. 10).

Máte nápady o čem bychom měli psát příště? Nebo se k nám chcete přidat? Pište na mail redakce@tripitaka.cz nebo na facebookový účet Barvy brněnského Bronxu.

Přeji příjemné počtení.

Šárka Oplatková



3 otázky pro starosty

Starostům městských částí, které se o naši čtvrt' dělí, jsme položili 3 stejné otázky. Na jejich výběru jste se podíleli i vy, naši čtenáři, a to hlasováním na Facebooku. Máte nápady, na co se ptát příště? Napište nám je na mail redakce@tripitaka.cz nebo na facebookový účet Barvy brněnského Bronxu.



Vojtěch Mencl

starosta městské části Brno-střed

Jakou nejvýznamnější změnu plánujete pro naši čtvrt' do konce vašeho volebního období?

Společně s městskou částí Brno-sever jsme se zapojili do realizace projektu Kateřiny Šedé revitalizace brněnského bronxu BR-NOX II. K proměně celé čtvrti chceme ale přistoupit komplexně. Využít potenciálu blízkosti historického centra, nabízet v dané lokalitě levně volné nebytové prostory, podporovat místní aktivity, přitáhnout sem mladé lidi a studenty. Tato část města by mohla ožít podobně jako například berlínský Kreuzberg.

Přibude nějaká nová zeleň – hlavně stromy?

V příštím roce chceme upravit prostranství na nároží ulic Vlhké a Cejlu, kde by mělo dojít k doplnění zeleně, laviček a také herních prvků pro děti. Za samozřejmost pokládám údržbu a doplňování zeleně v ulicích.

Kdybyste tady bydlel, co by se vám líbilo a co ne?

Řadu let jsem bydlel na rohu Koliště a Cejlu, zároveň jsem tam měl ještě před několika lety atelier. Dům šel však do aukce a musel jsem se přestěhovat. Vždy se mi líbilo, že jsem pěšky hned v centru a do kina nebo divadla stačí vyjít deset minut před začátkem představení. Nevýhodou byla blízkost malého městského okruhu Koliště a s tím spojená zvýšená prašnost a hluk.

Martin Maleček

starosta městské části Brno-sever

Jakou nejvýznamnější změnu plánujete pro naši čtvrt' do konce vašeho volebního období?

Ještě letos by mělo vzniknout Náměstíčko pod platanu na Bratislavské, kde základ bude z úrovně městské části a vybavení mobiliářem z úrovně města Brna. Dále bychom chtěli zpracovat vizi revitalizace parku na ulici Tkalcovská u řeky Svitavy. Plánujeme doplnění veřejného osvětlení a dovybavení parku tak, aby byl více využívaný. Změny chystáme i v místech u zábrdovického mostu, kde je dnes sklad stavebnin. O něco dál by se měl přesunout psí výběh, který je dnes problematický. Dokončeny by měly být hlavní práce na velké rekonstrukci budovy základní školy na Vranovské. Nastavením nového způsobu fungování domů Vranovská 22 a 26 by se měly zlepšit problémy, které se zde v posledním období objevují. Letos před Vánocemi bude poprvé nazdobený jeden z platanů na Bratislavské u kterého se bude (5. prosince v 17 hodin – pozn. redakce) konat slavnostní rozsvícení adventního stromu.

Přibude nějaká nová zeleň – hlavně stromy?

Co se týče zeleně, v rámci jednotlivých ulic je to problematické. Není tady moc místa a v chodnicích vedou zpravidla technické sítě, které mají ochranná pásma v nichž nelze stromy sázet. Tam, kde jsou k tomu podmínky, bychom chtěli doplňovat alespoň keře nebo zeleň v podobě trávy.

Kdybyste tady bydlel, co by se vám líbilo a co ne?

Líbí se mi potenciál, který má tato lokalita, pramenící i z její různorodosti, množství lidí, kteří jsou ochotni přispívat nezištně v rámci různých projektů k oživení této čtvrti a budování komunitního vztahu k tomuto území. Nelíbí se mi některé projevy této různorodosti a živosti, jako je takřka trvalý nepořádek v ulicích (přestože městská část zajišťuje každodenní úklid), nelíbí se mi despekt, se kterým je někdy na tuto lokalitu pohlíženo, na druhou stranu se mi nelíbí projevy všech těch, kteří nejsou ochotni respektovat obecná pravidla a vzájemný respekt při soužití.



Faktor K. oživil Káznici uměním i diskuzemi

Debaty, divadelní představení, koncerty a výstavy – tím naplnil v říjnu Káznici festival Faktor K. „Chtěli jsme poukázat na potenciál Káznice jako unikátního kulturního a komunitního prostoru, jehož budoucí využití může hrát klíčovou roli i v rozvoji celé lokality. Zkombinovali jsme umění s konferenčními příspěvkami. Návštěvníci tak mohli nejen získat informace o minulosti, současnosti i budoucnosti Káznice, ale i nevšední zážitek z uměleckých produkcí“, popsal hlavní dramaturg festivalu Pavel Strašák.

Faktorem K. prošlo v součtu přes 1100 návštěvníků. Z diskusí jmenujme například ty s bývalými politickými vězeňskými z 50. let Vlastou Černou a Milenou

Blatnou, nebo se starostou městské části Brno-sever Martinem Malečkem, který slíbil, že na besedy do naší čtvrti bude chodit opakovaně. Co bude dál s Káznicí řešili účastníci Brněnského kulturního parlamentu. „Obrovský areál nabízí řadu příležitostí pro kreativní průmysl, historické bádání, muzeum i kulturní a společenské akce. Je to velký prostor a unikátní místo. Doufám, že se podaří všechno tohle spojit pod jednou střešou,“ řekl zástupce organizace Tripitaka, která festival pořádala, David Oplatek.

Po té výtvarné stránce festivalu dominovala dvě velká srdce od výtvarníků Hynka Skotáka a Terezy Holé. Bohatý byl také divadelní program, který zahrnoval i dvě premiérová uvedení a operní produkci. Jeho součástí byly i tzv. site specific formáty, tedy produkce připravené přímo na míru Káznici. „Byla to třeba série moderních pohybových performancí, na kterých spolupracovali tanečníci a hudebníci ze sdružení ProArt, Orbita Space, Dust in the Groove a Buranteatru. Zážitkem byla i duchovní linka festivalu. V kapli se sloužila Mše svatá, kterou doprovodil sbor Ensemble Versus. To naopak správnou šansonově dryjáčnickou atmosféru



foto: Miroslava Holasová

měl závěrečný večer s Jelito kapelou,“ doplnil Pavel Strašák.

Na konci festivalu se předvedli také místní divadelní soubor pod vedením Zdeňky Kučerové a Pavla Strašáka s představením DAR for you. „Pracovali jsme s lidmi z brněnského Bronxu, neherci, společně jsme hledali téma i formu. Výsledný tvar, který vznikl na konci procesu, je divadelní podobností o svobodě, moci a spolupráci. Těší nás, že vznikla parta, která má chuť pokračovat,“ popsala divadelní lektorka Zdenka Kučerová. V některém z budoucích představení si můžete zahrát i vy – od prosince totiž nabírá divadelní dílna další zájemce.

-me-



foto: Miroslava Holasová

Dream pop shoegaze notes on the Kaznice walls

Ready and set up in the stolárna room in Kaznice, 2 bands executed their tracks that evening, with a lot of echoes on the old schools' walls.

Kangaroos in Austria, musical crew mainly articulated around the drummer lines, distilled rising dreamy rock, fusions of heavy sounds and rhythmic break, complex melodies enveloped in an efficient structure. A band to follow.

Time to smoke in this court full of history, darkly grey like the walls of the old prison.



foto: Mária Školoud

koncert

The second band, Fat Old Donald, arrived a bit after the alcohol made its effect on the audience. Standing people, curious and angry for more tracks. And they put one level up. Exploding guitars counterbalanced by soft lyric melodies, mastering the peak and low of that show requirements.

Almost no singing but so much dreaming. Great atmosphere all along and terrific instant of indie rock explosion. The real pleasure, observing them from so close, observing a great band harmony. Real lit, wishing to see the band again. The place configuration was a perfect match between the authenticity of live music and the proximity of history and current events so don't hesitate to get there sometime, a lot of new gigs to come.

Anthony B.

Song listened to during article redaction @ketama126 #kety.

Kromě podobných koncertů můžete v Káznici navštívit i pravidelné hudební jammy a jednou za rok pouliční festival Ghetto-fest, který je pomyslným vyvrcholením místní hudební sezóny. Další ročník bude 6. 6. 2020. Nově se pak můžete těšit na sérii hudebních přednášek zaměřených vždy na určitý žánr – Hudební výslechy. A v neposlední řadě se v Káznici i zkouší. Výsledkem bude už druhé CD místní hudební dílny, o kterém si můžete přečíst na str. 7.

Úklid stojí hodně práce i peněz, není to však vidět

Kolem půl šesté ráno se mnoho z nás nachází v poloze ležmo s peřinou pod krkem. My jsme si však přivstaly. Chceme se potkat s těmi, kteří právě v tuto dobu vyráží do ulic s jediným cílem – udržet naši čtvrť uklizenou. Doufáme, že v mrazivém listopadovém ránu na někoho natrefíme.

Paní Janu a Pavlu (jména byla z důvodu zachování anonymity změněna pozn. red.) potkáváme kousek od bývalé káznice. Mají na sobě oranžové vesty, vedle nich stojí popelnice na kolečkách. V ruce košťátko a lopatku na dlouhé násadě. „To abysme se nemusely ohýbat ke každému papírku!“ vysvětluje tmavovlasá padesátnice Pavla. Ulice ani po jejich zásahu nezůstávají čisté nadlouho. „My uklidíme a za pět minut je to tady zpátky! Lidi tady hážou bordel, rozbíjí láhve, válí se tu všechno možný;“ popisuje svoji každodenní řeholi paní Jana. „Mně už hodili flašku skoro až na hlavu a cigarety mi furt odpinkávají přímo pod nohy. Jsem jim vynadala, ale oni to snad dělají naschvál, tak co má člověk dělat,“ přidává se ke stížnostem své kolegyně i Pavla. A opravdu–během chvilky, kdy s ženami hovoříme, jeden z kolemjdoucích odhazuje nedopalek na čerstvě uklizený chodník jen pár kroků od nás.

Jana s Pavlou se shodují, že největší strach mají z nalezených injekčních stříkaček. „V pondělí jsem tady uklízela, stříkačka byla přímo na parapetu okna, jsem se bála, že se o to zraní nějaký dítě“ svěruje se Pavla. V těchto případech ženy volají městskou policii, která injekce bezpečně zlikviduje. „Opravdu se hodně bojím nemocí, které bych z tohoto nepořádku mohla dostat,“ s obavami dodává Jana. K našemu debatnímu kroužku se přidává pan Karel, byl svým kolegyním pro čokoládu z automatu. „Je to vlastně dobrá práce, člověk je na čerstvý vzduchu, dělá hezčí město a ještě tu mám takové hezké kolegyně“, mrkne na smějící se ženy. Ulicemi Bronxu prochází každý pracovní den několik

skupin uklízečů, někteří v rámci veřejně prospěšných prací, jiní jsou zaměstnanci soukromé úklidové firmy. „Nejvíce problémové ulice jako je Bratislavská, Cejl, Körnerová a Stará uklízí jeden z našich pracovníků i o víkendů“ popisuje zvláštní opatření Kateřina Dobešová z Úřadu městské části Brno-střed.

Často je na ulicích takový nepořádek, že klasické zametání nebo ruční sběr nestačí. „Někdy je dokonce nutné čistění takzvané mokrou cestou s využitím vody a horké páry. V této lokalitě se uklízí nejvíce v celém Brně, intenzivnější úklid je už jen v Hlavního nádraží. Tam ale projde denně až 60 tisíc lidí,“ vyjmenovává specifika naší části místostarosta Brna-středu Martin Landa. Palčivým problémem jsou tu černé skládky. Na ulici můžeme často potkat hromady odpadkových pytlů, kusy nábytku či dokonce domácí spotřebiče. „Ročně řešíme na 150 černých skládek a město to stojí asi 100 tisíc korun,“ vypočítává Dobešová. Problémy se skládkami má i část Bronxu, která spadá pod Brno – Sever, hlavně ulice Bratislavská, Cejl, Vranovská a další. „Neligálních skládek oproti loňským letem spíše přibývá,“ říká starosta této městské části Martin Maleček. „Kromě úklidové firmy, která větší skládky likviduje každé 3 týdny, s těmi menšími bojuje i dvoučlenná posádka auta s nákladním prostorem,“ dodává Maleček.

O udržování pořádku se může starat každý. „Na radnici nám mohou občané hlásit například i černé skládky, aby se na ně nepřihazovaly další věci. Taky je možné využít aplikaci Brňáci pro Brno k nahlášení nedostatků, které se týkají chodníků, svítidel, odvodnění a podobně. V aplikaci je možné i sledovat, jak se nahlášený problém řeší. Přeplněné popelnice a kontejnery lze řešit pomocí aplikace SAKO,“ nabízí možná řešení Martin Landa.

-bab-

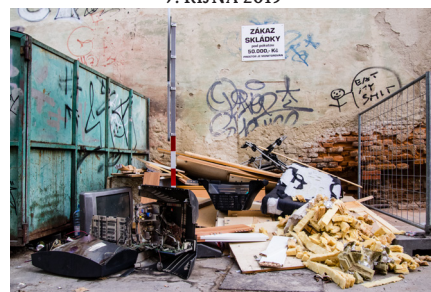
Tak šel čas s jednou skládkou

Takhle rostla černá skládka na ulici Soudní během října a listopadu. I její úklid stál naši čtvrť nemalé peníze.

Fotila Miroslava Holasová.



7. ŘÍJNA 2019



13. ŘÍJNA 2019



1. LISTOPADU 2019



7. LISTOPADU 2019

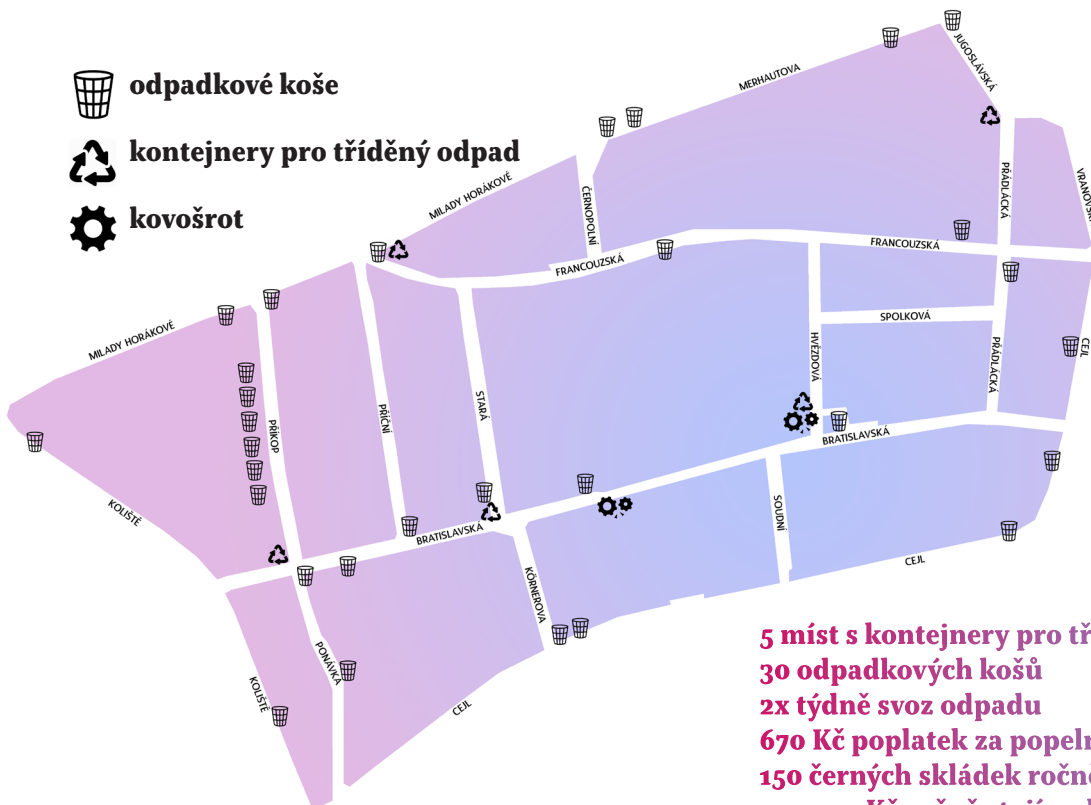


Bude v Bronxu Městská galerie?

Se záměrem udělat naši čtvrť hezčí přišel v rámci návrhů do participativního rozpočtu obyvatel Bratislavské–nakladatel a spisovatel Martin Reiner. Projekt Městské galerie, tedy obrazů na štítech domů, postoupil společně s dalšími 52 návrhy do finále soutěže Dáme na vás. Magistrát města Brna v ní každoročně nechává občany vybrat nápady, mezi které rozdělí peníze – letos to bude 35 milionů korun. Hlasovat mohli všichni Brňané až do konce listopadu. V době uzávěrky tohoto čísla byl tento jediný projekt týkající se naší čtvrti na 8. místě, město plánuje podpořit celkem 15. Pokud se tento návrh skutečně stane jedním z nich, v květnovém vydání vám o něm přineseme větší reportáž. Na aktuální výsledky hlasování se můžete podívat na stránce www.damenavas.brno.cz.

-me-

Odpad Bronxu v číslech



Už zase skáču přes hov* a

Na ulici Francouzskou, Starou a Bratislavskou chodí zjevně svoje miláčky venčit celé Brno. Nebo se sem snad přestěhovali všichni pejskaři? Jak jinak by se totiž dalo vysvětlit, že jsou všude. Všude. Narazíme tu na všechny barvy, tvary i velikosti. Velká i malá. Tmavá i světlá. Řídká i pevná. V celku nebo už nějakým šťastlivcem rozšláplá či rozjetá koly dětských kočárků, zanechávajíce po sobě charakteristickou kluznou stopu. Na každý pád jsou tu ale stále nová a nová. Móda sbírání výkalů do sáčku sem ještě nedošla.

U křižovatky Staré a Bratislavské, hned vedle přetékajících kontejnerů na tříděný odpad, u kterých se nezřídka vyskytnou nechtěná křesla, špinavé matrace, nebo sem tam dokonce opuštěná pračka či televize, je místní „psí loučka“. V každou denní dobu tady lze vidět důvěrně známou situaci: Zoufalý venčitel, tažen psem na dlouhé šňůře, se v pozici připomínající jednu z jógových ásan snaží vyhnout se nutnosti vstupu do tohoto minového pole. Pes chvíli čmouchá a pak v nahrbené

poloze přispívá svou troškou do mlýna. Někdy ne tak docela troškou. Přítomnost stojánku na sáčky (v němž občas i ty sáčky jsou!), který se nachází v bezprostřední blízkosti tohoto zaneřádněného pruhu zahnědlé trávy, se tu nějak nebere v potaz. Když jdete kolem, napočítáte hromádek tolik, že by na to zdaleka nestačily obě ruce ani všechny psí tlapky. Hezký pohled to není. Uklidnit nás může jediné – že to díkybohu protentokrát není na chodníku!

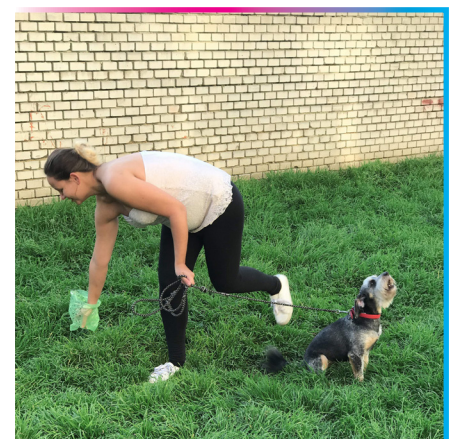
Pokaždé, když jdu domů doprovázena někým neznalým této oblasti, už předem upozorňuji, ať pro jistotu nespustí oči z chodníku. Jinak ho do našeho bytu nevpustím já. Za dne je tahle kličkováná mezi hromádkami snad ještě zábava, po setmění se ale mění ve skutek adrenalínovou bojovku s nejistým a někdy dost klouzavým a následně smradlavým koncem.

Za nenápadný útěk od psem zanechané hromádky hrozí pokuta od městských

fejeton

strážníků. Nebo bychom mohli začít situaci řešit podobně jako jistá paní loni v Žabovřeskách – ta po nezodpovědném majiteli výplod jeho psa sice posbírala, následně ho po něm ale mrštila. Vy tedy nesbíráte? Tak to se pak připravte, že na vás odkudkoliv může přiletět hnědý granát.

-bab-



shit_yoga pozice bojovníka #shithappens
 #pupicek #venceni #stara #brnobronx

Tanec mezi psími exkrementy může být i fotogenický materiál třeba na Instagram. Další tipy na instagramová pozadí najdete na str. 10.

Ochutnávka Bronxu

Ostřílené gourmetky Bára a Bára se společně s tisícovkami chuťových pohárků na jejich mlsných jazýčcích vydaly poznat Bronx z té – někdy více a někdy méně – chutné stránky. Budou pro vás pravidelně mapovat místa, která stojí za návštěvu a také ta, kterým je naopak lepší se velkým obloukem vyhnout. **Tak vzhůru na ochutnávku!**



JÍDLO



PROSTŘEDÍ



JÍDLO



PROSTŘEDÍ



JÍDLO



PROSTŘEDÍ



Jídelna K2

Cejl 37/62
cca 190 Kč za dvě osoby

Pokud se chcete najíst po česku a poctivě, jídelna K2 přesně splní vaše očekávání. Každý všední den od deseti do dvou tu nabízejí výběr ze šesti jídel a dvou polévek a za celé menu zaplatíte méně než 90 korun. Dostanete zde nejen třeba výborný řízek s bramborovým salátem nebo guláš, ale také minutky v podobě hamburgeru či krkovičky, za ty už si ale lehce připlatíte. Přes poledne počítejte s frontou, rychlost místní obsluhy ale zaručí, že budete během chvilky na řadě a čekání si navíc můžete zkrátit naložením si něčeho zdravějšího ze zeleninového baru (malá miska za 20 Kč). U stolu zde potkáte jak dělníka, tak paní v kostýmku nebo tatínka s mimínkem. Tak neváhejte, táč do ruky a jděte se pořádně za pár korun najíst. Dobrou chuť!

VietRice

hypermarket Albert, Tkalcovská 869/1
cca 250 Kč za dvě osoby

Známe to všichni, nákup v supermarketu se vším tím blouděním mezi regály a čekáním ve frontě u jediné otevřené kasy je často dost vyčerpávající. Vietnamské bistro VietRice, které je součástí Albertu na Cejlu, je ideálním místem na ponáknutí regeneraci. Nejvíce na odbyt tu jdou evergreeny všech rychlých občerstvení: smažák v housce nebo gyros s hranolkami a k tomu Starobrno za 3 pětky. A zjistili jsme proč – s těmito fastfoodovými klasikami a příjemně pitelným pivem tu totiž neuděláte chybu. Na rozdíl od zdejších specialit – na inzerované thajské kari s čerstvým koriandrem si nechte zajít chuť, dostanete mraženou zeleninu v přeškrobené glutamátové omáčce, navíc za poměr cena-výkon nereflektujících 140 korun. Neexperimentovat tady bude tou nejlepší strategií.

Blue demon

Bratislavská 199/12
cca 320 Kč za dvě osoby

Říká se, že nové koště dobře mete. U bistra pojmenovaného podle slavného mexického zápasníka, které teprve před pár měsíci nahradilo hospodu Saligen, to můžeme potvrdit. Autentická jídla, ve kterých narazíte na kukuřičné tortilly na sto způsobů, tady chutnají jako od mexické maminky. Užijete si je ve formě celodenního menu, které tu podávají vždy v masové a vegan verzi za 109 korun, nebo si trochu připlatíte za něco ze stálé nabídky. V jídelch nám scházela snad jen svěžest – tu však dotáhne zelená pálivá salsa, za kterou stojí připlatit si dvacku. Chcete-li ochutnat něco neobvyklého, doporučujeme moles – plněné tortilly bohatě přelité kořeněnou omáčkou z hořké čokolády, ořechů, sezamu a chilli. Mňam!

Skryté poklady Ghetta

Co skrývají ulice brněnského Bronxu a vy jste o tom možná ani neměli tušení?

Vanda a Mária se odvážně vydaly prozkoumat zákoutí Bronxu aby zjistily, co výjimečného a předtím nevyzkoušeného zdejší ulice nabízejí. Přináší vám tipy na tři zajímavá místa, která určitě stojí za návštěvu. A nemyslete si, že jde o nějakou reklamu. Tyhle holky jsou totiž nepodplatitelné.

Taky znáte nějaká zajímavá místa v naší čtvrti? Doporučte nám, co bychom měly navštívit příště!

Svoje nápady pište na redakce@tripitaka.cz nebo na facebookový účet Barev brněnského Bronxu.



SOLO offspace – Körnerova 458/9 † Prostor pro umění vytvořený vlastníma rukama! Moderně, bez dotací a nezávisle. Stojí za ním mladý umělec Ondřej, který už od roku 2015 na tomto jedinečném místě společně s kamarády pořádá výstavy. Pokud chcete načerpat inspiraci, nebo získat nejnovější aktuality o výstavách a přehlídkách, sledujte SOLO offspace na Facebooku a Instagramu.



The musical sense of sharing

A quiet afternoon with leaves of the autumn painting the floor of the Brno Bronx streets, I met Mister Polyak. We spoke about the past and future of his musical projects...

A decade ago, he started to learn the basics of various instruments, mainly guitar and bass, before playing bands live gigs in bars, at weddings and then proper concerts. He covers a great range of styles from funk to jazz, passing by folk songs and traditional Roma songs, depending on the other team members, usually friends, commuting to propose entertainment, simply direct, accessible and joyfully shared.

Following the first collaboration with the Barvy brněnského Bronxu by releasing an album, gathering a dozen of musicians composing bands as 4Gypsoul and space embrace, he started in March 2019 a second project mixing music lessons for kids of the area and the second album to come later this year. Looking to integrate participants into the new records, he would like to promote the creation of bridges between culture and people, tradition and modernity, pleasure and music technics exigences. The studio session will happen soon, he explained then, that the new opus will be mainly folk songs with male voices and will include eventually instrumental composition by Bára Bagárová.



foto: Miroslava Holasová (Jan Polyak)

After the official release of it, they will perform on stage, sharing the notes of the long winter creativity, probably when the trees will become green again and the sun will extend its stay on Bratislavská street.

Anthony B.

Song listened to during article redaction @Boyepic Drama.

V hudební zkušebně v Káznici se právě nahrává deska, kterou v rámci hudební dílny v komunitním projektu Barvy brněnského Bronxu připravují místní muzikanti. Tentokrát pod vedením hudebníka Jana Polyaka. Jeho cílem je vytvořit „hudební most mezi kulturou a lidmi, tradicí a modernitou“. Deska přinese jak osvědčené hudební klasiky, tak pro ni vznikají i písně úplně nové.



foto: Savore Džene

Premiéra muzikálu Džas Dureder

Komunitní centrum Savore Džene připravuje nový muzikál. Pod vedením režiséra Františka Holuba vzniká okolo patnácti lidí hudební a taneční představení s názvem Džas Dureder (česky Jedeme dál), které bude odrážet skutečný příběh Romů. Vystupovat v něm budou jak romští, tak neromští umělci, kteří se scházejí dvakrát týdně na workshopech herectví, hudby a tance. Výsledek jejich snažení uvidíte v divadle BuranTeatr 20. prosince.

-me-

ROMA GYM – Soudní 11 † Pokud bydlíte v okolí, kolem téhle posilovny jste už určitě mnohokrát prošli. Byli jste to však už někdy zkusit na vlastní kůži? My ano! Dva velmi milí a veselí páni vám hned upřímně řeknou, co je potřeba zlepšit a provedou vás celým tréninkem. Navíc vám k tomu bude hrát romská hudba a vstup je jen za 20 Kč! Tak zvedni zadek a běž makat.



SAUNA EFI HOTEL – Bratislavská 52 † Relax v ghettu? I to se dá! I když se EFI Hotel nachází na poměrně rušné ulici, za jeho branami najdete přímo ráj klidu a míru. Mají tady posilovnu, bazén a hlavně wellness v podobě finské a parní sauny. A k tomu také celoročně napuštěný venkovní bazén se slanou vodou. A k tomu, abyste si užili návštěvu, ani nemusíte být hotelovým hostem!



Platany na Bratislavské znovu ozdobí vánoční světla



foto: Mária Motovská

Každá ulice v Brně má vánoční osvětlení, proč na Bratislavské není? Tato otázka se vynořila v hlavách komunitních pracovníků spolků IQ Roma Servis a Tripitaka. A na jejich popud se pak loni v prosinci se poprvé rozsvítily ozdobené platany u Káznice. Slavnostní rozsvícení zahájil MC Gey a následovalo společné zpívání koled s andělem.

Po loňském úspěchu zaštlít letos tuto akci městská část Brno-sever. Platany v Bronxu se společně se stromy na Lesné, v Husovicích, Soběšicích, Černých polích a Divišově čtvrti dostaly mezi ty vybrané, jejichž rozsvícení v předvánočním čase oficiálně organizuje radnice.

A na co se můžeme ve čtvrtek 5. prosince těšit? Samotnému slavnostnímu programu bude od 16 hodin předcházet komentovaná prohlídka naší čtvrti s Mikulášem. V 17 hodin nás kromě samotného rozsvícení čeká také společné zpívání koled, fanfáry ZUŠ Vranovská, vystoupení dětí z hudební dílny IQ Roma servisu a tanečních souborů Piroš Rouža, Bernakere čaja a Gypsy Čercheňa. U toho účastníky navíc zahřeje benefiční svařák.

-švanda-

Recept

Vinné hvězdičky

aneb cukroví na dobrou náladu

250g prosáté hladké mouky
250g změkklého másla
5 polévkových lžic vína
(otevřete si nějaké dobré:-)
100g moučkového cukru
vanilkový cukr a/nebo skořice

Mouku a máslo společně s vínem smíchejte dohromady ručně nebo v robotu s hnětacím hákem. Těsto pak dejte alespoň na hodinu odpočinout do lednice. Poté odleželé těsto vyválejte na pláty široké zhruba čtyři milimetry a vykrájejte formičkou ve tvaru hvězdičky (nebo jakoukoliv jinou, která se vám líbí). Hvězdičky přeneste na plech vyložený pečícím papírem a v předehřáté troubě pečte do zlatova (podle vlastností vaší trouby). Ještě horké hvězdičky pak obalte ve směsi moučkového a vanilkového cukru (nebo vanilkový cukr nahradte skořicí). Zbylé víno s chutí vypijte.

Eva Marešová
pekařka z Bratislavské



Vánoce v Bronxu

Už podruhé se v brněnské Káznici uskuteční vánoční mše. A to v prostorách historické kaple. Podívali jsme se, jakou historii má tato památka za sebou a na jakou tradici dnes každodenní mši navazuje.

V historickém objektu brněnské soudní věznice na Cejlu byla využívána kaple Nanebevzetí Panny Marie, kterou roku 1779 vysvětil první brněnský biskup František Matyáš hrabě Chorinský z Ledské. Účast na bohoslužbách byla dobrovolná, ale pro mladistvé provinilce povinná. V letech 1795 až 1819 zde působil jako duchovní Tomáš Fryčaj, který byl

představitelem první generace obrozených buditelů v Brně. Pro kapli byl roku 1858 ulit zvon zasvěcený Josefu Kalasánskému. V našem prostředí neobvyklý počín, protože se doposud nenašel zvon s podobným zasvěcením.

První temné období v historii kaple nastává v době protektorátu, kdy se mše konala jen v neděli a bohoslužbu směli navštěvovat pouze vybraní vězni. Ke zpovědi mohl odsouzený nejvýše dvakrát do měsíce. V té době vykonával mše duchovní Karel Toufar. Na počátku roku 1948 vykonával duchovní správu páter Stanislav Zyla a funkci kostelníka zastával jeden z vězňů. Správu kaple měl na starost kněz pod patronací Biskupské konzistoře v Brně. ➔



foto: Miroslava Holasová

Za svou duchovní službu bral 100 Kčs měsíčně. V roce 1948 byl Zyla obviněn z napomáhání retribučním německým vězňům, poslední mši pak odsloužil 11. dubna téhož roku.

K obnovení bohoslužeb došlo 26. září 1948, kdy duchovní správu měli ve věznici na starost kněží ze Zábřdovického kostela. Střídalo se tu tak deset farářů. Poslední bohoslužba se konala 12. února 1950 a ve stejném roce došlo také k samotnému zrušení vězeňských kaplí. Z místností byly odstraněny

kříže a na místo duchovních správců přišli osvětoví důstojníci.

Po téměř 68 letech od poslední mše, přesně 9. prosince 2018, navázal spolek Tripitaka projektem Barvy Brněnského Bronxu na tradici bohoslužeb a svatostánek neblaze proslulého vězení se rozjasnil vánoční mší, kterou sloužil kněz Jan Hanák. Na vánoční mši se můžeme těšit i letos, uskuteční se 19. prosince od 18 hodin.

Martin Fejférek



foto: Miroslava Holasová



foto: Miroslava Holasová

Masopust 2020 bude!

Čtyři stovky lidí se letos zúčastnily prvního Masopustu v Bronxu. Průvod masek prošel poslední únorovou nedělí ulicemi Hvězdová, Spolková, Cejl a Bratislavská, a to dokonce před zraky kamer České televize. O doprovodný program se postarala kapela složená z hudebníků okolo zkušebny v Káznici a taneční soubor Piroš Rouža. „Zájem lidí byl nad naše očekávání. Kouzelné bylo, že se i postupně do průvodu připojovaly maskované děti i dospělí z domů, které byly po cestě,” vzpomínal David Oplatek ze sdružení Tripitaka, které masopustní oslavy pořádalo.

O tradiční masky jako je laufer, smrčka, ženich a nevěsta, kominík nebo medvěďák se postarali lidé z přípravného výboru pod vedením Martiny Čichoňové, Vandy Klestilové a Vojtěcha Veselého ze sdružení Tripitaka. Poslední dva jmenovaní také celý průvod jako cirkusáci moderovali. Že to byl ale masopust taky netradiční, ukázala třeba i maska kosmonauta. „Celou akci jsme připravovali už od prosince 2018, ale hlavně pak v lednu 2019. V přípravném výboru

jsme diskutovali jak samotný program, tak i tematické zaměření masek,” popsala Martina Čichoňová. „Tradiční masky jsme se snažili napasovat na zajímavosti a specifika místa, tedy využít motivy postav pohybujících se v lokalitě a reflektovat současnou politickou dění a satiru, například postavou realitního makléře,” dodala Čichoňová. Kdo přišel bez masky, toho alespoň zmaloval kominík, medvěďák nebo anděl svým andělským prachem.

Ročník 2020 přinese masopust ještě ve větší parádě, a to v sobotu 29. února. Sraz bude opět na náměstí Pod platany. Během ledna a února budete mít možnost zapojit se do workshopů výroby masek, pro přesné informace o termínech sledujte Barvy brněnského Bronxu na Facebooku. Pokud se chcete zapojit do organizačního týmu, přijďte na první schůzku v úterý 10. prosince v 19.30 do Káznice nebo pište na mail david@tripitaka.cz, případně volejte Vandě na 777 103 668.

-švanda-

Vánoční program v Káznici

5. 12. — 16,00

Komentovaná prohlídka po Bronxu s Mikulášem

5. 12. — 17,00

Slavnostní rozsvícení vánočních stromků na náměstíčku Pod platany

6. 12. — 20,00

koncert Petra Borovičková TRIO

7. 12. — 19,00

projekce filmu KAPELA a diskuse

9. 12. — 19,00

divadelní inscenace Koány

14. 12. — 19,00

divadelní představení Tvůj Jan

18. 12. — 17,30

premiéra Animovaného filmu Největší dar a divadelní inscenace Dar for you

19. 12. — 17,30

Vánoční a duchovní písně z celého světa

19. 12. — 18,00

Mše svatá s knězem a publicistou Janem Hanákem



foto: archiv BBB

Bronx v digitálním prostoru

Sociální sítě se stávají čím dál tím větší součástí našich životů. Jsou dokonce tak mocné, že dokáží ovlivnit i ten skutečný offline svět okolo nás. Třeba i místa, ve kterých žijeme. Blahobyt konkrétních městských čtvrtí už se dávno neměří jen pomocí úspěchů v ekonomické sféře. Přispívat k tomu mohou i různorodé kulturní akce spojené s hudbou, výtvarným uměním, kulinářstvím a řemesly. Zde do hry vstupují sociální sítě. Alespoň to tvrdí nedávná studie přispěvatelů časopisu *Frontiers in Physics*, ve které se tým výzkumníků zaměřuje na příspěvky rozmanitých sociálních médií, jejichž obsahem jsou kulturní akce ve větších městech. S jejich pomocí vytvořili model, který dokáže vyhodnotit místa, kde se obyvatelé těší vyšší či menší míře pohody, spokojenosti a životní úrovně. Tato myšlenka je postavena na takzvaném konceptu „kulturního kapitálu“. Zjednodušeně by se dalo říct, že kde se toho hodně děje, tam se zlepšují i podmínky k žití. Podle hojné účasti na sociálních sítích se dají také odhadnout oblasti s počtem obyvatel s vyšší technickou gramotností a lepšími sociálními podmínkami obecně.

Podobné teorie nejsou nové a rozhodně taky ne univerzální, ale poskytují obecnou představu o tom, do jaké míry ovlivňuje digitální prostor ten veřejný a naopak. Při uplatnění na oblast brněnského Bronxu dostáváme poměrně unikátní směsici náhodných momentek běžného života v ulicích, propagace lokálních akcí a postřehů náhodných kolemjdoucích. To může pomoci nejen vytvářet specifickou identitu tohoto místa, ale také nasměrovat vedení městských částí k lepším odhadu toho, jak plánovat zásahy do oblasti a předejít tak odsunu současných obyvatel z důvodů agresivní gentrifikace. Právě tímto pojmem označujeme změny, které jsou způsobeny tím, když bohatší lidé odkupují byty a kanceláře v dosud zapomenutých čtvrtích. Ve špatných rukou mohou sociální sítě přispět k tomu, že se brněnský Bronx jako unikátní rozmanité místo promění ve sterilní luxusní čtvrť. Nebo tomu naopak mohou zabránit. Proto bychom měli sociálním médiím věnovat pozornost

Jak nás vidí na internetu

Obraz naší čtvrti na sociálních sítích, krom samotných zdejších obyvatel a návštěvníků, utváří v současnosti jen hrstka

nadšenců. Jedním z nich jsou nepřekvapivě sociální účty **Barev brněnského Bronxu**. Lidé stojící za tímto projektem pořádají a propagují řadu kulturních akcí a tím přímo vytváří obsah vhodný ke sdílení v digitálním prostředí. Možná i listy tohoto časopisu se objeví na některém z instagramových příspěvků a uzavřou tak kruh. Pokud se tedy i vy chcete zapojit do utváření podoby Bronxu tak jak ji lidé vidí z obrazovek svých chytrých telefonů a počítačů, Facebook a Instagram BBB je tím nejlepším startem.

V případě, že digitální prostor neovlivňujete vlastními příspěvky, může se přihodit, že se obsahem stanete vy sami, a to na facebookových stránkách *Humans of Cejl*. Dnes už mezinárodní projekt „Humans of“ má kořeny v New Yorku, a tak vtipně spojuje dvě kultovní oblasti s názvem Bronx. Jak název napovídá, tato stránka se zaměřuje na osobnosti a názory rezidentů ulice Cejl a jejího okolí. Fotografie zachycující obyvatele v prostředí, ve kterém žijí, doplňují krátké rozhovory a tak poskytují jedinečný a celkový vhled do místní kultury.

V opozici výše zmíněným projektům by mohl stát možná až poetický instagramový účet *ice_cream_on_cejl*. Tento tragikomický foto-seriál se zaměřuje na osudy zmrzlin a nanuků, které předčasně skončily na zemi ulic Bronxu a dávají tak odhalit morbidní krásu, která se nám skrývá pod nohama. Frekventovanou účast na sociálních sítích mají také místa spojená s jídlem a pitím, proto není od věci si určitě prohlédnout i příspěvky místních gastro zařízení. Inspirovat se můžete na straně 6.

Kompletní podobu digitálního Bronxu ovšem najdete pod rozmanitými hashtagy. Nejbohatší a nejzajímavější nabídku poskytují hesla **#cejl**, **#bratislavka**, **#brnenskybronx**, **#brnobronx**, **#brnobronxikon**, **#barvybrnenskekehobronxu** nebo **#koliste**. Sdílení svého života na internetu skrze fotografie nebo statusy může přímo ovlivňovat směr, jakým se bude naše sousedství ubírat. Proto není od věci se nad tím, jestli vůbec a jak moc se v tomto novém prostoru zapojujeme, zamyslet.

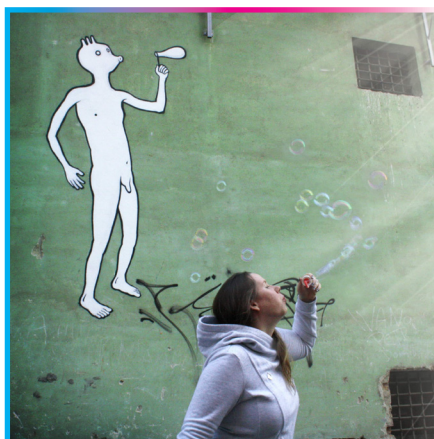
Ondřej Sýkora

#Koutek začínajícího influencera

Bronx není jen plný odpadu, ale taky unikátních míst na epesní insta obsah. Inspirujte se třeba následujícími příspěvky. **#vzkykoušenozavás**



purrrluce S podporou křídel i balónek, ale stále s nohama pevně na zemi! **#brnobronx** **#bratislavka** **#brnenskybronx** **#barvybrnenskekehobronxu**



lucieduhackova Zažít brněnský Bronx může být povznášející. **#brnobronx** **#timo** **#streetart** **#soudni**



sykysan Nelegální houpání dospělých v parku Hvězdička **#parkhvzedicka** **#hvzedova** **#brnobronx** **#swing**

SOUTĚŽ **#bronXelfie**

Máš i ty svoje oblíbená místa na focení? Příště tady může být tvoje fotka! Až do konce dubna vyhlášíme soutěž. Vyfoť se někde v Bronxu a hod to na Instagram nebo Facebook s hashtagem **#bronXelfie**. Nejlepší tři příspěvky otiskneme v příštím čísle tohoto časopisu.

Tvůrčí psaní v Káznici

Lekce tvůrčího psaní nejsou povinné, a jsou i bezplatné, a tak to na nich nevypadá úplně jako ve škole, kde na začátku každé další hodiny zasednou před pana učitele stejní, vždy vzorně připravení žáci. Tady u nás jedni chybějí, když se úkoly zadávají, jiní, když se odevzdávají. Ale když už se to sejde, stojí to zhusta za to. Se souhlasem čtyř nadaných „žáků“ nabízím čtyři básně. První tři vznikly jako výsledek jedné poměrně tradiční literární hry: napiš text na zadaná slova. V tomto případě šlo o slova *zámek, třetina, padnout, stín, tušit*. Klidně si to taky

Sylva Ficová

v poslední třetině
padl rozhodující stín;
vyrazila bez zaváhání,
bez tušení prohry.
zamkla na dva západy,
dveře vrzly, okno se leklo.
odešla na sever –
na jihu mrzlo.

Jan Hanák

Pax neque bellum

Až v zámku zapadne klíč
a dlouhé stíny dají tušit, že dnešek
chýlí k poslední třetině
vyfouknou k nebi obláček
Na znamení smíru

Zdeněk Raiser

Starý rezavý hodinový stroj na půdě káznice na Cejlu

Dveře cely smrti poryté vzkazy
Popravy na háku oběšením
Duše se propadají v propadlých
Básníci v káznici
Padni, komu padni

Ti, kteří byli počati v severním
větru u zdi hřbitova
Sebeupří vyrazili zámek v bachařově bytě
si odnáší jako trofeje naše elektronické mozky
Vstříc další káznici

Na oslavě narozenin sotva odbila třetina života
Svaté víry na dně sklenic
Stíny jsou pryč
Tuším svítání po temné noci

Adéla Poláková Červený a bílý

Kvetoucí kaštan si chystá pomalu své náboje,
Na podzim je vždy připraven do boje.
Uprostřed bojiště telefonní budka,
Kdo z ní volá a kdo do ní,
To se myslí často honí,
Budka nemá stojí tam,
Jak nejkrásnější z dam
Se spadaným kvítím kaštanovým.

Tři roztřesení
Řetězy ověnění
Odění v tepláčkách
houpaví v chůzi
už se blíží

Bystřím čočku,
Bystřím oko,
Zkouším zaslechnout,
Co dnes na trhu mají.
Budka chrání ze tří stran,
Ale já je přesto na ráně mám.

Lituji, že kaštan ještě nestřílí,
Což nemůže plodit vícekrát,
Teď hodil by se něžný pád
Ozubeného náboje,
Mladík dal se do boje se skleněnou tyčí,
Co mu plíce zdatně ničí.

zkuste, je to zábavná práce. Adéla Poláková, zpěvačka a textařka skupiny Plum dumplings, se k nám připojila až po první lekci, takže její báseň *Červený a bílý* je úkolem na jiné zadání. Zde šlo v první fázi o přesný záznam pozorovaného okolí... a teprve následně o vytvoření básně ze stejné materie. Ve všech případech jde o krásné dobrodružství kreativní činnosti, která je jedním z výsostných znaků lidství, tedy tím, co člověka odlišuje od většiny ostatních tvorů. A ještě chvíle pravdy na závěr: básničky píšu už 36 let, po roce 1989 jsem vydal osm sbírek poezie. Ke svým kolegům se ale s radostí připojuji textem, který nikdy tiskem nevyšel a je mu, tuším, rovných třiatřicet let.

Martin Reiner, spisovatel a nakladatel

Polička pod sluchátkem
Stoleček na sypké potřeby,
Sluchátko marně čeká,
dnes se volat nebude, dnes se jen srká.

Jak nenápadně vykukují,
Jak horoucně jim oči planou,
Když se sklíčko znovu zažhne manou
A další plíce zacílí.
Cítí se v utajení
Ve svém malém krytu,
Ale cvak, jsou v pasti,
Cvak, mám je!
Moje čočka zaostřená je.

Dáma s kytkou kaštanovou
poskytla mi fotku novou.
Rozkvetlí muži odcházejí,
do budky mince nikdy neházejí.

Martin Reiner Divadlo, drobná náruživost

vyšlas ve večerní toaletě
a jestliže v 18.32
šla luna do vedení
tebou krása pozemská
srovnala skóre

téhož večera
ses ve foyeru náhle otočila
a všichni viděli
že nitěmi tvých vlasů
možno i vícekrát šít

druhého dne o měsíci a macbethovi
mluvilo se s despektem

Kurzy zdarma v Káznici budou pokračovat i v příštím roce

Chcete se naučit, jak ze starých věcí vyrábět designové kousky, malovat street art nebo třeba animovat? Po dvou úspěšných sezónách nás čeká další cyklus kreativních dílen pořádaných komunitním projektem *Barvy brněnského Bronxu*, který je dotován z Evropského sociálního fondu. Dílny jsou rozděleny na čtyři kategorie, aby zahrnuly co nejširší okruh zájmů. Ve výtvarných dílnách jste v posledních měsících mohli přičichnout k fotografování, grafice a keramice. Ty od ledna vystřídá street art, floristika a upcycling, což je přeměna starých nebo nepotřebných věcí na ty užitečné. Mediální dílna, tentokrát poskládaná z kompletně nových členů redakce, vám znovu

přinesla toto číslo časopisu a bude v tom pokračovat i nadále. K nim se připojí animovaná tvorba pod taktovkou rodičovské skupiny. Hudebně-taneční a dramatická dílna bude pokračovat beze změny, navíc s šancí na intenzivní víkendové kurzy. Všechny zmíněné dílny můžete navštěvovat od ledna do června roku 2020, nezapomeňte proto sledovat facebookový účet *Barev*, kde budou probíhat náborové nováčků, kapacita je omezená na 12 lidí na dílnu.

Ondřej Sýkora a David Oplatek

Rezidentní parkování: Jaké změny přinesly modré pruhy?

Rezidentní parkování se od 18. listopadu týká i naší části Brna. Tento krok řeší problém nedostatku parkovacích míst pro lidi, kteří v oblasti bydlí. Oblast modrých čar rámuje ulice Cejl, Soudní, Hvězdová a Francouzská. Od jara příštího roku budou postupně přidány i další oblasti, v našem případě se jedná o oblast ohraničenou ulicemi Tkalcovská, Zábrdovická a Merhautova.

Modře ohraničená parkovací místa v těchto ulicích znamenají, že se odteď musí za parkování platit. Pokud zde vlastníte byt nebo máte trvalé bydliště, jste tzv. rezidenti a za parkování jednoho auta zaplatíte 200 korun ročně. Pokud v domácnosti bydlí například 6 lidí, kteří zde všichni mají trvalé bydliště, po zaplacení 200 korun má každý z nich nárok na parkování jednoho vozu (u kterého je v technickém průkazu uveden jako majitel nebo provozovatel). Za druhé auto napsané na tu samou osobu už si ale výrazně připlatíte – stojí 8 tisíc korun za rok. Jako rezident můžete pro vaše návštěvy využít ročně 200 hodin parkování zdarma, dalších 100 hodin přikoupíte na internetových stránkách rezidentního parkování za 100 korun. Lidé, kteří zde mají sídlo své firmy, tzv. abonenti, zaplatí za parkování 4 tisíce ročně za jedno a 18 tisíc korun za druhé auto. Osobně můžete nahlásit poznávací značku vašeho auta

na kontaktním pracovišti na ulici Zvonařka 5. Elektronicky lze oprávnění k parkování vyřadit pouze přes datovou schránku.

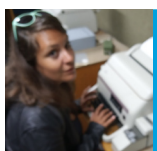
Lidé bez trvalého bydliště nebo firmy mohou za modrými pruhy parkovat prvních 60 minut zdarma, ale za každou další hodinu zaplatí 30 korun u parkovacího automatu. V rozdělení oblastí platí princip „květinky“, díky němu mohou rezidenti a abonenti parkovat ve všech okolních oblastech, které se hranou nebo rohem dotýkají té jejich. Mapku oblastí spolu s podrobnými informacemi o rezidentním parkování najdete na www.parkovanivbrne.cz a odpovědi na vaše dotazy dostanete i na facebookovém profilu [@parkovanivbrnecz](https://www.facebook.com/parkovanivbrnecz).

-bab-



TIRÁŽ

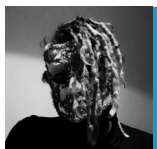
Na tomto čísle pracovali vaši sousedé. Chcete se k nám přidat nebo máte nějaké nápady do příštího čísla, které vyjde v květnu 2020? Napište nám na mail redakce@tripitaka.cz nebo na Facebook Barvy brněnského Bronxu.



Šárka Oplatková
psycholožka, novinářka
Bratislavská



Miroslava Holasová
fotografka, asistentka pedagoga
Brno



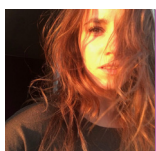
Anthony B.
French born and raised, travelling
and writing around since 20 years
Living in the Spolková since one year



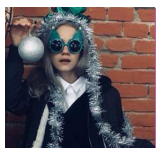
Barbora Kubová
studentka antropologie a dobrovolnice
polovina tvůrčí dvojice -bab-
Stará



Barbora Junová
produkční a amatérská fotografka
polovina tvůrčí dvojice -bab-
Stará



Mária
kreativní producentka
Spolková



Vanda
manažerka a produkční
Bratislavská



Ondřej Sýkora
IT specialista
Příční



Martin Fejřárek
technik
Bratislavská



Dáno Szabó
výzkumník, grafik
Jugoslávská

Fejeton sousedů z "lepší čtvrti"

Bydlím v Černých polích. „To je ta luxusní čtvrť vedle Bronxu ne?“ Milujeme zjednodušování. Černá pole ale nejsou luxusní čtvrť milých, vzdělaných filantropů a Bronx není děsivé místo. Docela rád přes něj chodím. Ty ulice žijí. Pobíhající děcka, pokřikující matky a pokřikující chlapi. Občas v čase, kdy by děcka měly být ve škole a chlapi v práci, ale co už. Je to jako procházet divadelním představením. Před nonstopem na Cejlu, se schází kápa místního podsvětí. Bavoráky s černými skly a rokem výroby 2000. Šéf se pozná podle třiceti kilo nadváhy, které mu bohužel nedovolí z auta vystoupit s náležitou elegancí. Na dalším rohu je v přízemí večírek. Okna dokořán, rytmy cimbálu a houslí, pokřikování a tanečnicki v obýváku. Usmívající se pán ve vasilu vykloněný z okna mě hned zve dovnitř. Nejdů. Musím do práce. Nejrady mám svolávání. Domovní telefony už dávno nefungují. Takže stojí holky na ulici a volají do třetího patra. „Pod' veen!“ „Půjde i Samanta?“ ozývá se ze třetího patra v odpověď „Samantóó, Fredy chce, abys šla ven.“ Přede mnou se odehrává teenagerovské drama lásky nebo jde jen o sex, takto těžko poznat. Dejte k tomu balkón, a jste uprostřed Romea a Julie. Je ale jedna věc, která mě vytáčí. Odpadky. O víkendu ulice vypadají jak smeták v Dillí. Papíry a sáčky se povalují po chodníku nebo plují ve větru.

Svět je barevný a různorodý. Budu rád, když takové bude i Brno. Uniformita je totiž dobrá jenom do vězení. Jen prosím vás nepoužívejte ty jednorázové plastové pytlíky.

Roman Ondrůž
soused